

Sygn. akt II Ca 580/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Sławomir Buras (spr.)**

Sędziowie: **SSO Małgorzata Klesyk**

SSO Barbara Dziewięcka

Protokolant: protokolant sądowy Agnieszka Baran

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 czerwca 2014 r. w Kielcach

sprawy z powództwa C. K. i K. K. (1)

przeciwko Towarzystwu (...) Spółki Akcyjnej
w W.

o zapłatę

oraz sprawy z powództwa K. K. (1)

przeciwko Towarzystwu (...) Spółki Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 8 października 2013 r., sygn. VII C 184/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w punktach:

**1) II (drugim) i zasądza od Towarzystwa (...)
(...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz C. K. kwotę
20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 8
października 2012 roku;**

**2) III (trzecim) w ten sposób, że zasądza tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę
3.617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych, zamiast kwoty 1.446,80
złotych;**

**3) IV (czwartym) w ten sposób, że nakazuje pobrać tytułem kosztów sądowych
kwotę 2.750 (dwa tysiące siedemset pięćdziesiąt) złotych, zamiast kwoty 1.750
złotych;**

**4) VII (siódmym) i zasądza od Towarzystwa (...)
(...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz K. K. (1) kwotę**

20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 28 listopada 2012 roku;

5) VIII (ósmym) w ten sposób, że zasądza tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 3.617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych, zamiast kwoty 1.446,80 złotych;

6) IX (dziewiątym) w ten sposób, że nakazuje pobrać tytułem kosztów sądowych kwotę 2.750 (dwa tysiące siedemset pięćdziesiąt) złotych, zamiast kwoty 1.750 złotych;

II. zasądza od Towarzystwa (...)

Akcyjnej w W.na rzecz C. K.i K. K. (1)

kwoty po 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego;

III. nakazuje pobrać od Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Kielcach) kwotę 2.000 (dwa tysiące) złotych tytułem kosztów sądowych.

II Ca 580/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 08.10.2013 r. Sąd Rejonowy w Kielcach zasądził od Towarzystwa (...)na rzecz C. K.kwotę 35 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości 13 % w stosunku rocznym od dnia 8 października 2013 roku i każdorazowymi dalszymi odsetkami ustawowymi do dnia zapłaty (I), oddalił powództwo C. K.w pozostałym zakresie (II), zasądził od Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W.na rzecz C. K.kwotę 1 446,80 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (III), nakazał pobrać od Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W.na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kielcach kwotę 750zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od uwzględnionej części powództwa (IV), odstąpił od obciążenia C. K.nieziszczonymi kosztami sądowymi od oddalonej części powództwa (V), zasądził od Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W.na rzecz K. K. (1)kwotę 35 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości 13 % w stosunku rocznym od dnia 8 października 2013 roku i każdorazowymi dalszymi odsetkami stawowymi do dnia zapłaty (VI), oddalił powództwo K. K. (1)w pozostałym zakresie (VII), zasądził od Towarzystwa (...)na rzecz K. K. (1)kwotę 1 446,80 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (VIII), nakazał pobrać od Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W.na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kielcach kwotę 750 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od uwzględnionej części powództwa (IX), odstąpił od obciążenia K. K. (1)nieziszczonymi kosztami sądowymi od oddalonej części powództwa (X).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 sierpnia 2009 roku w miejscowości P., na drodze k 79 kierujący pojazdem marki V. (...)o nr rej. (...)R. K.z nieustalonych przyczyn zjechał na pas dla przeciwnego kierunku ruchu, którym poruszał się swoim samochodem marki V. (...)o nr rej.(...)Ł. K.wraz z żoną K. K. (2), na skutek czego doszło do czołowego zderzenia się tychże pojazdów. W wyniku ciężkich uszkodzeń ciała doznanych w czasie wypadku Ł. K.poniósł śmierć zaś jego żona doznała poważnych obrażeń ciała. Właściciel pojazdu sprawcy wypadku drogowego osiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (...) zawarte z pozwanym (...) S.A.w W.na okres od dnia 01 sierpnia 2009 roku do dnia 31 lipca 2010 roku. Sprawca wypadku drogowego został prawomocnie skazany przez sąd. W związku z tym zdarzeniem powodowie C. K.i K. K. (1)jako rodzice zmarłego tragicznie wraz z jego żoną K. K. (2)zgłosili swoje żądania do pozwanego w zakresie wypłaty stosownego zadośćuczynienia za doznana krzywdę na podstawie art. 446 § 4 k.c. oraz odszkodowania za znaczne pogorszenie się ich sytuacji życiowej zgodnie z art. 446 § 3 k.c. oraz odszkodowania z tytułu poniesionych kosztów związanych z pogrzebem zmarłego. Pozwany na podstawie ostatecznej decyzji z dnia 10 stycznia 2012 roku przyznał na rzecz każdego z powodów, z tytułu

zadośćuczynienia kwoty po 20 000 zł jednocześnie odmawiając wypłaty jakiegokolwiek kwoty z tytułu odszkodowania za znaczne pogorszenie się ich sytuacji życiowej, a decyzja ta mimo odwołania złożonego przez powodów została podtrzymana, o czym poinformowano powodów pismem z dnia 28 listopada 2012 roku. Zmarły tragicznie Ł. K. był z zawodu ekonomistą. Ukończył (...) i Administracjina Akademii (...) w K. z tytułem zawodowym licencjata. Pracował w jednostce policji w W., gdzie za swoją wzorową służbę był doceniany przez przełożonych. W chwili śmierci był pracownikiem (...) Centrum Onkologii w K., na stanowisku pracownika obsługi sekcji transportu wewnętrznego, gdzie również był oceniany jako sumienny, zdyscyplinowany i kulturalny pracownik. Do swojej śmierci zamieszkiwał wraz z żoną K. K. (2) w domu swoich rodziców C. i K. K. (1) i wspólnie z nimi prowadził gospodarstwo domowe. Rodzina planowała, iż pozostanie on w domu rodzinnym razem z rodzicami i będzie stanowić dla nich oparcie na starość. W związku z chorobą niedowład rąk powoda wykonywał on wszystkie cięższe prace w obrębie siedliska i domu oraz partycypował finansowo przy ociepleniu budynku, jego remoncie. Planował uruchomić działalność gospodarczą w zakresie wulkanizacji opon samochodowych. Relacje powodów z synem były bardzo dobre. C. K. utrzymuje się z renty w wysokości około 1000 złotych miesięcznie zaś K. K. (1) z renty w wysokości około 780 złotych miesięcznie. Ł. K. w chwili śmierci zarabiał około 1500 złotych netto miesięcznie i dorabiał okazjonalnie naprawiając samochody na swojej posesji. Jego żona zatrudniona była stałe na stanowisku urzędniczym w urzędzie gminy. Cała rodzina K. prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, przy czym powodowie zajmowali parter domu jednorodzinny, zaś Ł. K. z żoną piętros. Śmierć syna wywołała u obojga rodziców duże poczucie krzywdy i żalu, że doprowadziło to ich do somatycznych objawów chorobowych. Powódka odczuwała tak duże dolegliwości nerwicowe, że musiała okresowo korzystać z pomocy psychiatrycznej i leków przeciwdepresyjnych i uspokajających przez okres około 2 lat. W związku z permanentnym żalem z powodu tej straty i płaczem pogłębiły się jej dolegliwości oczu. Powód zaś zapadł na choroby serca, z którego to powodu był już trzykrotnie hospitalizowany i stale leczy się z powodu nadciśnienia tętniczego. Poczucie ogromnej straty i żal przemawia przez powodów do dnia dzisiejszego, oceniają, iż po śmierci syna „zawalił im się świat”. Powodowie mają dorosłą córkę, która mieszka i pracuje w W., dlatego też na jej pomoc mogą liczyć tylko okazjonalnie.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał powództwo za zasadne w części w jakiej powodowie domagali się zadośćuczynienia za krzywdę spowodowaną śmiercią syna. W ocenie Sądu powodowie nie wykazali jednak, iż w związku ze śmiercią syna ich sytuacja życiowa istotnie się pogorszyła. Sąd Rejonowy uznał, iż ponieważ zmarły założył własną rodzinę, to żona powoda utracił widoki powodzenia na przyszłość i jej sytuacja uległa pogorszeniu. Wskazał, iż świadczenia, z których utrzymują się powodowie pozostają na niezmiennym poziomie, a ponadto dochody zmarłego były relatywnie niewielkie. Śmierć syna nie spowodowała również konieczności korzystania przez powodów z pomocy osób trzecich i ponoszenia z tego tytułu wydatków.

Apelację od wyroku wywiedli powodowie, zaskarżając go w części, co do punktu II

i VII, zarzucając:

1. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 446 § 3 k.c. poprzez jego niezastosowanie, mimo, iż okoliczności faktyczne niniejszej sprawy nakazują przyjąć, iż na skutek śmierci syna powodów nastąpiło znaczne pogorszenie ich sytuacji życiowej
2. naruszenie prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez:
  - a) brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego, skutkujące błędną jego oceną, a zwłaszcza sprzecznym z zasadami logiki i doświadczenia życiowego wnioskiem, iż okoliczności faktyczne rozpoznawanej sprawy nie dają podstaw do przyjęcia, że śmierć syna powodów spowodowała znaczne pogorszenie się ich sytuacji życiowej uzasadniające przyznanie odszkodowania z tego tytułu – przy jednoczesnym ustaleniu, że sytuacja majątkowa powodów jest trudna i bez widoków na poprawienie się własnych możliwości zarobkowych bądź majątkowych, a w tym kontekście jedynym pewnym widokiem powodzenia na przyszłość był ich jedyny syn,
  - b) przyjęcie za podstawę rozstrzygnięcia w zakresie stosownego odszkodowania nie indywidualnej sytuacji powodów i stopnia pogorszenia ich sytuacji życiowej, lecz ustaleń poczynionych przez pozwanego w toku postępowania

likwidacyjnego, a odnoszących się do pozostałych członków rodziny zmarłego kwot przyznanych im przez niego w postępowaniu likwidacyjnym,

c) sprzeczność wniosków Sądu z zasadami logiki i doświadczenia życiowego przez ustalenie, iż materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, że utrata syna spowodowała konieczność korzystania przez powodów z pomocy osób trzecich w zwykłych sprawach życia codziennego – przy jednoczesnym ustaleniu, że w związku z chorobą niedowład rąk powoda, zmarły wykonywał wszystkie cięższe prace w obrębie siedliska i domu oraz partycypował w kosztach utrzymania domu,

d) pominięcie okoliczności, iż pojęcie „znacznego pogorszenia sytuacji życiowej” winno być odczytywane nie tylko w materialnym aspekcie zmienionej sytuacji bliskiego członka rodziny zmarłego, ale w szerszym kontekście, uwzględniającym przesłanki pozaekonomiczne określające tę sytuację (np. utratę oczekiwania na pomoc i wsparcie w przyszłości).

W oparciu o te zarzuty wnieśli o zmianę wyroku w zaskarżonej części, tj. w pkt II poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda C. K.kwoty 20 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 08.10.2012 r. do dnia zapłaty, w pkt VII poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki K. K. (1)kwoty 20 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 28.11.2012 r. do dnia zapłaty, zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje, wg. norm przepisanych, z ostrożności procesowej o nieobciążanie powodów kosztami postępowania apelacyjnego, stosownie do art. 102 k.p.c. Ewentualnie wnieśli o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji oraz orzeczenie o kosztach procesu za obydwie instancje, w tym kosztach zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od powodów i rzecz strony pozwanej kosztów procesu za postępowanie przed sądem drugiej instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie apelacyjne według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i prowadzi do zmiany orzeczenia w zaskarżonej części.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego i przyjmuje je za własne, nie zgadza się jednak z ich oceną prawną.

Trafny okazał się zarzut niezastosowania art. 446 § 3 k.c. W ocenie Sądu Okręgowego Sąd pierwszej instancji niezasadnie przyjął, iż powodowie nie wykazali pogorszenia sytuacji życiowej w wyniku śmierci syna. Sąd Rejonowy uzasadniając oddalenie powództwa w tym zakresie wskazał, iż ich świadczenia powodów są ustalone i nie uległy zmniejszeniu, nie ponoszą również wydatków związanych z konieczności korzystania z pomocy osób trzecich. Skupił się zatem na finansowym aspekcie pogorszenia sytuacji życiowej. Pojęcie to ma jednak szersze znaczenie niż pojęcie szkody majątkowej. Obejmuje ono nie tylko elementy czysto ekonomiczne, finansowe. Mieszczą się w nim aspekty pozaekonomiczne, takie jak utrata oczekiwania przez osobę poszkodowaną na pomoc i wsparcie członka rodziny, których mogła ona zasadnie spodziewać się (tak Sąd Apelacyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 25.10.2013 r. w sprawie I ACa 644/13, Lex nr 1409377). Podobnie w tym przedmiocie wypowiedział się Sąd Apelacyjny w Białymstoku, wskazując, iż formułowania "stosowne odszkodowanie" nie należy utożsamiać z "należnym odszkodowaniem". Przepis ten bowiem służy możliwości częściowego choćby zrekompensowania szczególnej postaci uszczerbku, którym jest znaczne pogorszenie sytuacji życiowej. Obejmuje więc nieuchwytne i trudne do wyliczenia szkody, które nie są kompensowane rentą z art. 446 § 2 k.c., polegające na pogorszeniu sytuacji materialnej, ale także na utracie realnej możliwości polepszenia, a nawet tylko ustabilizowania szeroko rozumianej sytuacji życiowej. (wyrok z dnia 14.11.2013 r. w sprawie I ACa 509/13. Lex nr 1391853). Generalnie odszkodowanie z art. 446 § 3 k.c. obejmuje szkody, które nie ulegają uwzględnieniu przy zasądzeniu renty, choć są to szeroko pojęte szkody majątkowe, pomimo tego, że nieuchwytne lub trudne do wymierzenia i obliczenia, ale prowadzące do znacznego pogorszenia sytuacji życiowej osoby najbliższej. Pogorszenie sytuacji życiowej, o którym mowa w art. 446 § 3 k.c. polega nie tylko

na pogorszeniu obecnej sytuacji materialnej, ale obejmuje także przyszłe szkody majątkowe, często nieuchwytnie lub trudne do obliczenia, niemniej prowadzące do znacznego pogorszenia sytuacji życiowej osoby najbliższej (wyrok SN z dnia 2 grudnia 2009 r., I CSK 149/09, LEX nr 607232). Dlatego orzecznictwo przyjmuje, że pogorszeniem sytuacji życiowej jest śmierć dorastającego syna, na którego pomoc materialną rodzice mogli liczyć w najbliższej przyszłości czy śmierć innej osoby bliskiej, z którą związana była realizacja planów życiowych mających poprawić warunki materialne (por. wyrok SN z dnia 13 maja 1969 r., II CR 128/69, 1970/6/122 z glosą H. Paruzal; wyrok SN z dnia 8 lipca 1974 r., I CR 361/74, OSP 1975, z. 9, poz. 204) – tak A. Rzepecka-Gil Kodeks cywilny. Komentarz. Zobowiązana- część ogólna, opubl. Lex/el, 2011. Sąd Okręgowy w pełni podziela te poglądy. Odnosząc je do rozpoznawanej sprawy należy stwierdzić, iż sytuacja życiowa powodów po śmierci syna uległa pogorszeniu. Ze zgodnych zeznań powodów oraz z treści wyjaśnień informacyjnych wynika, iż Ł. K. mimo, iż nie osiągał wysokich dochodów, to wspierał rodziców materialnie, ale też i w inny sposób. Przede wszystkim młodzi małżonkowie oraz powodowie zamieszkiwali w jednym domu i prowadzili wspólne gospodarstwo domowe, niezbędne opłaty za media czy koszty zakupu opłaty ponosili wspólnie. W chwili obecnej obowiązek ten w całości spocznie na rodzicach zmarłego, którzy sami będą musieli utrzymać dom. Nadto Ł. K. zainwestował w remont domu i jego dopcieplenie. Nie bez znaczenia jest również fakt, iż zainwestował w postawienie wiat na posesji, zamierzając otworzyć własną działalność gospodarczą w zakresie wulkanizacji, a więc czynił starania aby w przyszłości jego dochody, a także standard życia jego, małżonki oraz rodziców poprawił się. Rodzice mogli spodziewać się, iż gdyby syn osiągał wyższy dochód mogliby liczyć na jego pomoc finansową w większym zakresie. Dokonując zatem samego porównania sytuacji materialnej powodów przed i po tragicznej śmierci syna stwierdzić należy, iż uległa ona pogorszeniu.

Przechodząc do niematerialnego aspektu pojęcia pogorszenia sytuacji życiowej należy uznać, iż uległa ona pogorszeniu także w tym zakresie, nawet bardziej niż w aspekcie czysto ekonomicznym. Rodzice zmarłego są ludźmi w zaawansowanym wieku i nie cieszą się dobrym zdrowiem. Powód jeszcze przed śmiercią syna przy wszystkich pracach na nieruchomości korzystał z pomocy syna, na którą C. K. zawsze mógł liczyć. Po śmierci syna jego stan zdrowia pogorszył się z powodu nasilenia dolegliwości kardiologicznych. Należy założyć, że z wiekiem stan zdrowia i sprawność powoda będzie się pogarszała, i będzie on wymagał opieki osoby trzeciej. Stan zdrowia powódki nie jest na tyle dobry, by mogła w przyszłości samodzielnie opiekować się mężem, bowiem cierpi na jaskrę i w przyszłości grozi jej utrata wzroku. Według wskazań lekarskich powinna prowadzić oszczędzający tryb życia. Rodzina K. planowała, iż zmarły Ł. K. nie tylko będzie mieszkał z żoną i rodzicami we wspólnym domu i wspierał ich finansowo, ale przede wszystkim będzie pomagał im na starość w czynnościach życia codziennego, będzie opiekował się rodzicami i będzie dla nich oparciem. Wskazać należy również, iż powodowie mają dorosłą córkę, która jednak mieszka na stałe i pracuje w W., stąd też odwiedza rodziców i pomaga im tylko okazjonalnie.

Szkoda o jakiej mowa w art. 446 § 3 k.c. ma charakter majątkowy, to jednak jej dokładne wyliczenie jakie winno być przeprowadzone przy utracie konkretnego składnika majątkowego nie jest możliwe. Winno ono jednak rekompensować rzeczywiste pogorszenie sytuacji życiowej w jej majątkowym aspekcie, nie może jednak prowadzić do wzbogacenia poszkodowanych. W ocenie Sądu Okręgowego wysokość odszkodowania jakiego domagają się powodowie jest adekwatna do szkody jaką ponieśli. Powodowie muszą utrzymywać dom samodzielnie, ponosić koszty opału, mediów, remontów i jest to najbardziej odczuwalny uszczerbek majątkowy, który spowodowany był śmiercią syna.

Sąd Okręgowy przyjmuje, iż odsetki od zasądzonej sumy odszkodowania winny być naliczane stosownie do przepisów ustawy z 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 392). Zgodnie z art. 14 ust. 1 i 2 tej ustawy zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W przypadku natomiast, gdyby wyjaśnienie w tym terminie, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, (tak uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25.10.2013 r. w sprawie I ACa 644/13,

Lex nr 1409377). Ponieważ pozwany zakład ubezpieczeń odmówił powodom przyznania odszkodowania, złożyli oni odwołanie od tej decyzji. W pismach z dnia 08.10.2012 r., kierowanym do powoda, a pismem z dnia 28.11.2012 r. kierowanym do powódki pozwany negatywnie rozpatrzył odwołanie od tej decyzji, stąd też od tych dat zasadzono odsetki ustawowe.

Zmiana orzeczenia w punkcie II i VII skutkowała także zmianą w zakresie kosztów sądowych. Pozwany przegrał sprawę w całości, zatem zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu powinien zwrócić powodom poniesione przez nich koszty (art. 98 § 1, 3 k.p.c.). Na koszty te złożyło się wynagrodzenie reprezentującego powodów pełnomocnika w kwocie po 3600 zł (§ 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Dz. U. 2013.490) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Powodowie korzystali ze zwolnienia od kosztów sądowych w całości, stąd też od pozwanego jako strony przegrywającej na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2010, nr 90, poz. 594 ze zm.) nakazano pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kielcach kwotę po 2 750 zł, na którą złożyła się opłata od pozwu, a od której zwolniony był powód i powódka. Ponieważ powodowie w całości wygrali apelację, pozwany zobowiązany jest również zwrócić im koszty postępowania apelacyjnego, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanych w kwocie po 1200 zł (§ 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 4 w/w rozporządzenia). Z tego też względu oraz z racji korzystania ze zwolnienia od kosztów sądowych przez pozwanych nakazano pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kielcach kwotę 2000 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych powstałych w postępowaniu apelacyjnym, na które złożyła się opłata od apelacji należna od obojga powodów.

SSO M. Klesyk SSO Sł. Buras SSO B. Dziewięcka